

ՀՈՎԻԻ ԵՒ ՀՕՏ

Այն ինչ գարուն ծաղկատեսիլ և պճնազարդ
 նորոգի,
 Թռչուն նորեկ ի դաշտօրայս և ի մայրիս երևի:
 Ականակիտ աղբերց վտակք կարկաշ յաւերժ տան
 հորդան,
 Բուրաստանայց ծառոց ծաղկամբ տեսիլք մարդ-
 կան զուարթանան:
 Յայնժամ և հօտք շահամատոյցք ի դալարիս ա-
 րածին,
 Անդ ընդ ծառով հովիւն հսկօղ հնչէ զսրինգն
 ի ձեռին:
 Դէտակն ունի անքուն ակամբ ի հօտ անմեղ իւր
 խաշանց,
 Զվարատիլ մի կորնչիլ և կուր մատնիլ գա-
 զանաց:
 Այլ երբ արեգն չափէ զՈղիմպ համբոյր ծովուն
 տայ խորոց,
 Ի մի խմբէ զոչխարս ածէ ի փարախին լայն ի ծոց:
 Սապէս և մեք, Հայր Աւհափառ, հօտ եմք հով-
 ուիդ քրտնաջան,
 Յարօտս ուսման մեք ճարակիմք խնամով սի-
 րոյդ Հայրական:
 Դու պատրաստես ըզպիտոյից մեր հոգեոր ըզկարիս,
 Զի կարասցուք ուսմամբ մերով մեք վայելիլ
 ըզբարիս:
 Քե աճեսցուք օր ըստ օրէ յասպարիզի գիտութեան,
 Քե արգաւանդ և պտղաբեր միտք մեր լիցի
 մանկական:
 Ուստի ըզմեղ երախտապարտ քո վարկանեմք ա-
 ռաջի,
 Չեղ զյարութեան շնորհաւորեմք այս հրաշա-
 փառ տօն Փրկչի:
 Ուխտեմք Չեղ, Հայր գորովագութ, զի սերտ սի-
 րով վառեսցուք:
 Ե. հարազատ որդիք ազգի և հայրենեաց մեք
 լիցուք:

Եւ Գ. Դաս. Եղգ. Հագ.
 Դպր. Հայոց Երեսիս

Թանգառ Ի-դէս-լեանց:

Ի 112 Ապրիլի 1871 - 4
 Ի 6-22:

ԲԱՆՔ ԸՆԳ ԱՐՇԱԼՈՒՍՈՑ

Ո՞վ արշալոյս լուսածաւալ, փութան ծագեան դու
 առ իս,
 Զի՞ յամեցար ի թագստի քանդի տապիմ՝ յան-
 կողնիս:
 Ահա աչք իմ նուազեցան ակնունելով քո ելից,
 Քեզ փափագի բնութիւն ամէն ի մութ պա-
 տեալ տրտմալից:
 Դու փարատես դու հալածես զխաւար տըխուր
 զիշերոյ,
 Ո՞վ գեղեցիկ աւետաւորդ պայծառ տունջեան
 մեղ լուսոյ:
 Հասեր այժ, ցանկալիդ իմ, տեսեամբ քոյով զը-
 ուարթացայ,
 Այլ երբ մըռայլ մըտաց իմոց զարփին տեսցէ
 ոսկեկայ,
 Մի՛ տաղնապիր ո՞վ պատանի քեզ լոյս հասցէ
 բերկրալի,
 Փութան արագ և դուն գործես տեսոյն լինիլ
 արժանի:
 Ահա զքե Հայրն Աւհափառ թեւօք առնէ հո-
 վանի,
 Ի ձէնջ մերժէ զանգիտութեան խօր մատա-
 խուղ թախծալի:
 Ահա բազուկք իւր ի տարած իրբե զարծուի սի-
 րաբաց,
 Զձեղ ընկալնու յիւրն ի միջնողն ի վայր տա-
 նէ սուրբ օւսմանց՝
 Դուք մի՛ հեղգայք, այլ ջան ի գործ ձեռք ի վաս-
 տակ ժըրաջան,
 Զարգուն ի չափ փութով ածիք լուսով բա-
 րեաց զիտութեան:
 Մինչ ի վախճան կենաց Չերոց լիջիք հաստչին
 զոհաբան,
 Լերուք ազգի՝ եկեղեցւոյ հաւատարիմ Դուք
 պաշտպան:

Եւ Գ. Դաս. Եղգ. Հագ.

Դպր. Հայոց Երեսիս

Յարս-Բէ-Ն Տէր Պէտրոսեանց:

Ի 112 Ապրիլի 1871 - 4
 Ի 6-22: